

BIBLIOTECA
respiro

SCURTĂ INTRODUCERE
ÎN LUMEA ȘI CONȚINUTUL
NOULUI TESTAMENT

SCURTĂ
INTRODUCERE
ÎN LUMEA ȘI
CONTINUTUL
NOULUI
TESTAMENT

© 2016 – **Biblioteca Respiro**

Toate drepturile rezervate.

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal,
a cărții în acest format.

Distribuirea gratuită sau contra cost a cărții prin intermediul altor
platforme online, precum și modificarea textului fără acordul
prealabil, în scris, din partea Bibliotecii Respiro sunt interzise.

Autor: Bible Institute

Traducător: Echipa Respiro

Redactor: Florin Bică

Corector: Florin Bică

Grafică: Antonia Stupar

Sursă ilustrații/imagini: www.123rf.com

Date de contact:

Biblioteca Respiro

Telefon: 0747 170 050

E-mail: contact@bibliotecarespiro.ro

Site: www.bibliotecarespiro.ro

FUNDALUL ISTORIC AL NOULUI TESTAMENT

Căderea Samariei și a Ierusalimului

1. În anul 722 î.Hr., asirienii au cucerit regatul de nord al Israelului și au ocupat capitala Samaria. Foarte mulți israeliți au fost deportați în alte țări.
2. În anul 586 î.Hr., babilonienii au cucerit regatul de sud al lui Iuda și au ocupat capitala Ierusalim. Din nou, un număr mare de israeliți au fost deportați.

Persia

1. Persia a devenit o putere politică importantă și a permis întoarcerea evreilor în Palestina, în jurul anului 458 î.Hr., pentru a reconstrui țara.
2. Influența Persiei a slăbit din cauza expansiunii mult prea mari și a conflictelor interne și a pierdut poziția de putere mondială în jurul anului 331 î.Hr.

Grecia (Macedonia)

1. Filip al II-lea a creat un imperiu din orașele-stat grecești independente. Fiul lui, Alexandru cel Mare, a devenit rege la moartea lui, în jurul anului 336 î.Hr.

2. Alexandru cel Mare a organizat o armată uriașă și, în mai puțin de 15 ani, a cucerit cea mai mare parte din lumea cunoscută la data aceea.

3. Pentru a controla teritoriile cucerite, Alexandru i-a forțat pe locuitorii acestora să adopte cultura greacă (vom vorbi mai mult despre elenism ceva mai încolo).

4. Alexandru a murit prematur (la doar 33 de ani). Vastul imperiu a fost divizat în cinci părți, câte una pentru fiecare general al său. Două dintre imperiile rezultate în urma acestei divizări au avut influență asupra Israelului.

Imperiul Ptolemaic și Imperiul Seleucid

1. Imperiul Ptolemaic se afla la sud de Israel, în Egipt. Imperiul Seleucid se afla la nord de Israel, în Siria și Babilon.

2. Imperiile acestea s-au războit adeseori, iar Israelul a fost prins la mijloc.

3. Sub conducerea ambelor imperii, a continuat extinderea elenismului. Seleucizii au mers atât de departe, încât au interzis practicile evreiești. Rezultatul a fost persecuția și pângărirea Templului de la Ierusalim.

4. Israelul s-a revoltat împotriva seleucizilor și și-a câștigat independența în anul 168 î.Hr. Din nefericire, luptele interne au făcut ca Israelul să fie cucerit din nou.

Imperiul Roman

1. După înfrângerea câtorva inamici ai Romei, un general pe nume Pompei a cucerit Israelul în anul 63 î.Hr. Israelul a rămas sub ocupație până în anul 1948 d.Hr.

2. Roma și-a oprit expansiunea și urmat o perioadă de pace. Aceasta a purtat numele de *Pax Romana*. Roma a avut parte de destul de

puține conflicte interne. Civilizația romană s-a dezvoltat repede datorită progreselor realizate.

Unul dintre progresele făcute l-a constituit construirea renumitelor „drumuri romane”, care conectau întregul imperiu. Deși au existat doar câteva drumuri care treceau prin Israel, acestea le-au fost foarte utile apostolului Pavel și celorlalți apostoli pentru vestirea Evangheliei în lume.

3. Roma le-a permis vasalilor locali din Israel să domnească în calitate de regi. Irod cel Mare, originar din Edom (care era lângă Palestina), a condus din anul 37 î.Hr. până în anul 4 d.Hr.

El a fost lipsit de scrupule, crud și paranoic. Și-a omorât două soții și trei fii.

4. Viața în Israel a fost grea sub ocupația romană, dar a predominat starea de pace.

REZUMAT ISTORIC:

- Evreii s-au întors și au reconstruit națiunea.
- Alexandru cel Mare a preluat controlul asupra Palestinei (Israelului).
- Ptolemeu a preluat controlul asupra Palestinei.
- Seleucid a preluat controlul asupra Palestinei.
- Evreii s-au răzvrătit împotriva Seleucizilor și și-au câștigat independența.
- Roma a preluat controlul asupra Palestinei.
- Evreii s-au revoltat și au fost înfrânți.
- Ocupația romană a fost dificilă pentru evrei.

FUNDALUL CULTURAL AL NOULUI TESTAMENT

Elenismul

1. Elenismul a constat în răspândirea strategică a culturii grecești (filosofia, limba, religia și arta), începând din vremea lui Alexandru cel Mare și continuând de-a lungul epocii romane.
2. Elenismul a fost un instrument al imperiului. Impunerea culturii grecești a făcut posibilă guvernarea unui imperiu imens.
3. Influența elenă s-a resimțit în întregul spectru al societății. Totul s-a schimbat: de la lucrurile „de suprafață”, precum hainele și sărbătorile, până la cele „de profunzime”, precum religia, filosofia și limba.

Multe dintre popoarele cucerite au adoptat elenismul cu entuziasm, ca pe o iluminare. Grecii erau foarte dezvoltați în domeniile educație, artă și medicină.

Unele popoare nu au primit însă bine schimbările. Elenismul includea închinarea la idoli și un stil de viață imoral.

4. Elenismul a avut un efect polarizant în Israel, împărțind poporul lui Dumnezeu în tabere. Unii evrei au acceptat și chiar au găsit ca fiind dezirabil noul mod de a face lucrurile. Alții au respins cultura greacă, ajungând chiar la violență.

Iudaismul

1. În 400 de ani scurși de la finalul perioadei Vechiului Testament și până la începutul perioadei Noului Testament, practicile religioase evreiești au suferit schimbări semnificative.
2. În timpul Noului Testament, mai mulți evrei trăiau în diaspora decât în Palestina (să ne amintim de deportările făcute de asirieni și babilonieni).
3. Templul de la Ierusalim fusese centrul religios al evreilor. Fără templu, evreii au fost nevoiți să găsească metode noi pentru a-și păstra identitatea ca popor. S-au petrecut astfel două schimbări majore:

(a) Rabinii: studierea și memorarea Torei au devenit cea mai mare „chemare” pentru un evreu.

(b) Sinagoga: au fost create locuri noi pentru închinare. În consecință, închinarea prin sacrificii de animale a fost înlocuită de învățare.

Aceste două schimbări au fost foarte importante pentru menținerea identității și a culturii evreiești.

FUNDALUL RELIGIOS AL NOULUI TESTAMENT

Fariseii

1. Fariseii erau liberali în ce privește înțelegerea și interpretarea Cuvântului lui Dumnezeu. Alături de Vechiul Testament, ei au acceptat tradițiile orale ca având aceeași autoritate ca legea scrisă.

Tradițiile erau învățături și interpretări transmise de la o generație de rabini la alta.

2. Cei mai mulți farisei aparțineau înaltelor clase sociale și aveau un statut economic confortabil. Scopul lor era să le ofere oamenilor de rând o interpretare a Cuvântului lui Dumnezeu.

3. Fariseii nu aveau o religie concentrată asupra templului (de exemplu, sacrificiile de animale). În schimb, încercau să mute practicile evreilor în casele acestora.

4. Fariseii puneau accent pe moralitate și pe codul etic mai degrabă decât pe teologie și pe relația cu Dumnezeu. Modul lor de a-l sluji lui Dumnezeu era greu, obositor, și totuși posibil.

5. Fariseii credeau în viața de după moarte și în îngeri.

6. Fariseii considerau guvernarea romană acceptabilă, atâta timp cât nu restricționa sau nu contravenea practicilor evreiești.